



● İbrahim Eryiğit

Metin Önal Mengüşoğlu'nun Suya Güzelleme Şiirini Tahmis

Yağmur iner gökten yere
Damla damla sonsuz kere
Sular olur aşkla dere
Soruyor menzirim nere
Gözüm yolunda kalmıştır

Kalbim içli çöl kaktüsü
Kavuşmak aşkın dürtüsü
Toprak yağmurun çörtüsü
Işık tülünden örtüsü
Şimdi uykuya dalmıştır

Suya özlem yakarıştı
İnsan doğayla barıştı
Gözyaşım göle karıştı
Ne yüce bir yalvarıştı
Tut ki düşlerden kalkıştır

Irmaklar akar yönünce
Ovalar aşar gönlünce
Ruhun ışığı sönünce
Toprak çamura dönünce
Son kıvamını almıştır

Varlığını paylaşırsın
Engel çıksa dolaşırsın
Her çiçekle koklaşırsın
Bin bir renge bulaşırsın
En çok kızıla çalmıştır

Denizin kokusu esti
Dalgalardan gelen sestü
Seni diriltten nefesti
Yollar ki yolunu kesti
Köprü altına salmıştır

Dereler şehrim süstü
Asfaltla kapandı üstü
Atık suyla kirli büstü
Bizzat hayat bize küstü
Ömrün boyu kısalmıştır

